

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3618/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Комуналац“ са седиштем у Бујановцу, кога заступа пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради поништаја одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1821/2024 од 03.07.2024. године, у седници одржаној 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1821/2024 од 03.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1821/2024 од 03.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 232/23 од 12.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконит и супротан Посебном колективном уговору за јавна предузећа у комуналној делатности, поништи члан 2. анекса I Уговора о уређењу међусобних односа из радног односа са запосленим број .. од 12.03.2021. године, који је закључен између парничних странака 17.03.2021. године, што би тужени био дужан признати. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 108.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1821/2024 од 03.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,...10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у споровима са истим или битно сличним чињеничним и правним основом. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.05.2021. године. Предмет спора је поништај одредбе анекса уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленим, којом је тужиоцу промењен коефицијент за обрачун зараде од стране туженог послодавца.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду предмет спора, ревизија тужиоца није дозвољена јер се не ради о парници о заснивању, постојању или престанку радног односа код којих је ревизија увек дозвољена према члану 441. ЗПП, већ о спору ради поништаја одредбе анекса уговора о регулисању међусобних односа из радног односа, којом је тужиоцу смањен коефицијент за обрачун зараде и у тужби је одређена вредност предмета спора од 10.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради поништаја одредбе анекса уговора и да означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић